

Reusachtige witte duiven schrijden door de Gouverneurstuin in Assen.

Bij installatietheater voorstelling 'KLOEK' werd een prehistorisch vogelgeraamte tot leven gewekt.

Met een koffer vol niks van alles doen

Eindelijk is daar dan de vierde editie van jeugdtheaterfestival Art of Wonder, in en rond de Gouverneurstuin in Assen. De oogst van de eerste dag: louter geweldige voorstellingen.

JOB VAN SCHAIK

‘E r zit niks in’, roept een jongetje als *NIKS* net is begonnen. Samen met leeftijdgenootjes zit hij op een kussen op het toneel van De Schalm. De twee acteurs van Garage TDI antwoorden in fantasietaal: “Ee la poel!” Ze wijzen opnieuw op de inhoud van de lege koffer. „Nee, nee, nee, nee, nee!”, schreeuwt een andere jeugdige bezoeker. Even later vliegen er denkbeeldige ballen door de zaal, komen er dieren uit de koffer gekropen en wordt er driftig gemuseerd door acteurs en publiek.

NIKS is een even hilarische als fantasierijke en filosofische nieuwe voorstelling (4+) van Garage TDI. De afgelopen weken, tijdens Art of Wonder op School, is *NIKS* ook al op verschillende Drentse basisscholen gespeeld. „Er kan niks door corona”, zei iedereen de hele tijd”, vertelt Frederieke Vermeulen even later in de zonovergoten Gouverneurstuin, het sfeervolle festivalhart. „En er zijn natuurlijk allerlei beperkingen door de coronaregels.”

Vermeulen is artistiek leider van jeugdtheatergezelschap Garage TDI en programmeur van Art of Wonder. Ze vroeg Ruta van Hoof en Niki Verkaar om een schoolvoorstelling te maken die wel kan, in tijden van corona. *NIKS* is het resultaat dat bewijst van je met een koffer vol niks van alles kunt doen. „Stop jullie instrumenten maar in een tas of in je broekzak”, zeggen de acteurs aan het eind van *NIKS*. „Dan kun je thuis verder spelen.” Het advies wordt braaf opgevolgd.

Corona. Door dat ellendige virus

The Time Machine Travellers speelden oude muziek. FOTO'S GEERT JOB SEVINK

is de vierde editie van Art of Wonder drie keer uitgesteld. Maar zaterdag en zondag is het dan eindelijk zover. In de Gouverneurstuin is het wel veel rustiger dan tijdens de voorgaande festivals, omdat er maximaal 750 bezoekers per dag naar binnen mogen. In de tuin, en ook daarbuiten, trekken The Time Machine Travellers bekijks met hun fraaie tijdsmachine en jaren twintig-muziek. 's Middags nemen de Witte duifjes, vier enorme witte vrouwenvogels, gracieus voortschrijdend op stelten, hun taak over.

Het heerlijke nazomerweer biedt in de Gouverneurstuin de theatrale betovering alle ruimte. Neem *KLOEK*, installatietheater van Toneelgroep Dapper. Gebiologeerd starren jong en oud naar een gigantisch, prehistorisch vogelgeraamte dat uit een grote kooi opdoemt en onder weemoedige klanken de vleugels spreidt, waarbij kinderen worden uitgenodigd om mee te helpen. Even verderop leest schrijfster/illustrator

Zomerweer biedt in tuin theatrale betovering alle ruimte

Joke van Leeuwen vurig voor, vlakbij kartonnen leestenten, waarin je je even met een boek terug kunt trekken van het festivalgewoel.

Totaal anders is de enorm grappige bewerking die Het Kleine Theater heeft gemaakt van *Roodkapje*, die beide dagen gratis te zien is in het openluchttheater in de tuin. Na 388 jaar heeft Roodkapje er genoeg van om altijd maar in datzelfde verhaal te blijven steken, tot ontsteltenis van de boze wolf. Die blijkt in deze voorstelling een watje met een enorm Haags accent te zijn, dat eigenlijk verliefd is op 'Roodhapje'. Ook voor volwassenen is dit *Roodkapje*, met bijrollen voor Assepoester en Sneeuwwitje, een aanrader, al

is het maar door het veelvuldige gebruik van citaten uit Nederlandstalige liedjes.

Art of Wonder afficheert zich niet voor niks als 'jeugdtheaterfestival voor alle leeftijden'. Dat blijkt ook uit *Meesterlijke bomen*, de luisterwandering door het Asserbos, ontwikkeld door de Italiaanse samenwerkingspartner Campsirago Residenza. Onder leiding van Merel van Dijk (oud-Peergroup, nu woonachtig in Rome) onderzoekt een groep hoofdzakelijk grijsbehaarde jeugdigen met koptelefoons op het hoofd in 'indianenrij' (achter elkaar) op poëtische, filosofische en muzikale wijze de wereld van bomen ('de meest ontwikkelde en geraffineerde levende wezens') en schimmels ('de telefooncentrale van het bos').

Ook de geschiedenis van het Asserbos komt voorbij. „Bij de eerste groep vanmorgen liepen ook kinderen mee”, vertelt Van Dijk bij het monument van Wolter Hendrik Hofstede, de grondlegger van het

bos. „Toen werd er wat meer door de greppels gehold.”

Van Dijk vertaalde de Italiaanse teksten en zingt in *Meesterlijke bomen* een prachtig liedje op de koptelefoon. „Deze versie is eigenlijk gericht op volwassenen. Voor volgend jaar komt er waarschijnlijk een kinderversie van.” Dat wordt nog een opgave, gezien de filosofische inhoud.

Bij *Over een kleine mol die wil weten wie er op zijn kop gepoept heeft* bestaat er geen enkele onduidelijkheid over de inhoud: poep, kak, ook wel 'schijt' genoemd. De hilarische voorstelling (naar het beroemde kinderboek) van oud Garage TDI-leider en regisseur Henk de Reus toont poep in allerlei gedaantes: van rookworst (hond) en aardappelen (paard) tot chocolademousse (varken). Maar stinken doet het. „Hee mol, excuses”, zegt de hond als het poepraadsel van de mol is opgelost.

En hop, de tent uit, op weg naar de volgende geweldige voorstelling.